

Sygn. akt I C 870/20

PROTOKÓŁ

posiedzenia niejawnego

Dnia 30 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

na posiedzeniu niejawnym rozpoznał sprawę z powództwa Ł. Banku Spółdzielczego w Ł.
przeciwko A. S.

o zapłatę

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 13.30 zakończono o godz. 13.50

Strony na posiedzenie nie stawiły się – niezawiadomione.

Sąd postanowił:

- 1) uznać sprawę za wyjaśnioną do rozstrzygnięcia,
- 2) na podstawie art. 15 z.zs² ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID -19 zamknąć rozprawę i wydać wyrok na posiedzenie niejawnym.

Przewodniczący:

Sygn. akt I C 870/20

Dnia 30 marca 2021r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 marca 2021r. w N.

sprawy z powództwa Ł. Banku Spółdzielczego w Ł.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda Ł. Banku Spółdzielczego w Ł. na rzecz pozwanego A. S. kwotę 3.617 zł. (trzy tysiące sześćset siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 870/20

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wyrok, dołączyć do akt wydruk z działu IV KW (...),
2. odpis wyroku doręczyć pełnomocnikom stron,
3. kal. 7 dni,
4. po prawomocności wyłączyć akta związkowe.

N. 30.03.2021r. Sędzia Grażyna Poręba

Sygn. akt I C 870/20

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 marca 2021 roku

Powód Ł. Bank Spółdzielczy w Ł. w pozwie wniesionym w dniu 21 sierpnia 2020r. domagał się zasądzenia od pozwanego A. S. kwoty 47.361 zł. z ograniczenie odpowiedzialności do ¼ części udziału własności nieruchomości składającej z się z lokalu mieszkalnego położonego w N. obj. KW (...) oraz zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że powód posiada hipotekę przymusową w wysokości 47.361 zł. na ¼ udziału we własności nieruchomości składającej z się z lokalu mieszkalnego położonego w N. obj. KW (...). Wierzytelność powoda wynika z niespłaconego kredytu gotówkowego konsumenckiego z dnia 22 lipca 2008r., który pozwany zaciągnął wraz z M. S., zmarłą 8 grudnia 2011r., po której spadek w całości nabył pozwany. Na dzień 7.11.2019r. zaległość pozwanego wynosiła 47.361 zł. Pozwany dobrowolnie, pomimo wezwań nie spłacił długu. Powód powołał się na przepisy art. 1036 § 2 k.p.c. i art. 75 ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Wytoczenie powództwa, jak wskazał, jest konieczne do wszczęcia egzekucji z ¼ udziału w nieruchomości.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W pierwszej kolejności pozwany zwrócił uwagę na przedawnienie roszczenia, następnie na brak prawidłowego określenia wartości przedmiotu sporu, brak skutecznego wypowiedzenia umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lipca 2008r. pomiędzy Ł. Bankiem Spółdzielczym w Ł. a M. S. i A. S. została zawarta umowa o kredyt gotowy dla osób fizycznych nr (...) na kwotę 37.500 zł. na okres 72 miesięcy tj. do 31 lipca 2014r.

Umowa kredytowa została wypowiedziana pismem z dnia 14 kwietnia 2009r.

W dniu 4 grudnia 2009r. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr 33/09 ((...)) przeciwko obydwójgu kredytobiorcom, na kwotę zadłużenia łącznie 40.953,90zł. (kapitał 35.622,35 , odsetki umowne 4.048,51 zł., odsetki przeterminowane 22,41 zł., koszty upomnień 67,80 zł., oplata windykacyjna 1.192,83 zł.).

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2010r. sygn. akt I Co 3644/09 tut. sąd nadał (...) klauzulę wykonalności przeciwko obydwójgu kredytobiorcom.

Na podstawie tego tytułu wykonawczego toczyły się postępowanie egzekucyjne sygn. akt KM (...) które zakończyło się umorzeniem postępowania na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. w dniu 31 grudnia 2012r., kolejne sygn. akt KM (...) zostało umorzone z mocy prawa na skutek bezczynności wierzyciela na podstawie art. 823 k.p.c. Postanowienie w przedmiocie stwierdzenia umorzenia postępowania zostało wydane w dniu 30 kwietnia 2015r.

M. S. zmarła w dniu 8 grudnia 2011r. a spadek po niej nabył w całości A. S..

Odnośne zadłużenia wynikające z umowy kredytowej powód i A. S. zawarli dwie ugody. Pierwszą nr (...) w dniu 30 stycznia 2013r., w której strony umowy oświadczyły, że zobowiązanie pozwanego wynosi 47.254,24 zł., dłużnik zobowiązał się do spłaty długu począwszy od lutego 2013r. w miesięcznych ratach po 500 zł. a w przypadku zwłoki w spłacie bank mógł wznowić postępowanie egzekucyjne. Druga ugoda nr (...) została zawarta w dniu 16 kwietnia 2014r. Strony oświadczyły, iż zobowiązanie pozwanego wynosi 46.861,84 zł. w tym kapitał 26.386,12 zł., odsetki zaległe 20.204,27 zł., koszty upomnień 152,70 zł., koszty komornicze 106,75 zł., opłata sądowa 12 zł. Dłużnik zobowiązał się dokonać spłaty do dnia 30 września 2019r. w ratach miesięcznych po 400 zł. pierwsza do dnia 31 maja 2014r. W przypadku zwłoki w zapłacie którejkolwiek z rat długu cała należność staje się natychmiast wymagalna i Bank wznowi postępowanie egzekucyjne.

Pismem z dnia 14 stycznia 2015r. powód wzywał pozwanego do zapłaty wymagalnych rat kredytu

Na podstawie tytułu wykonawczego czyli (...) nr 33/09 z dnia 4.12.2009r., któremu nadano klauzulę wykonalności postanowieniem SR w Nowym Sączu z dnia 19.01.2010r. sygn. akt I Co 3644/09, w dniu 22 listopada 2019r. na udziale wynoszącym 1/4 część nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny obj. KW (...) własności pozwanego A. S. została wpisana hipoteka przymusowa w kwocie 47.361 zł. Ponadto Bank wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) w dniu 7.11.2019r. również na kwotę 47.361 zł.

Wierzyciel Ł. Bank Spółdzielczy w Ł. wnosił o wydanie dalszego tytułu wykonawczego opisanego wyżej, nadania mu nr porządkowego 2 w celu wszczęcia i przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko A. S.. Wniosek został oddalony postanowieniem z dnia 18 czerwca 2020r. sygn. akt I Co 361/20.

Od 2013r. pozwany nie dokonał żadnej spłaty rat kapitałowych i odsetkowych. Ostatnia wpłata została odnotowana w dniu 31 stycznia 2013r.

(**dowód** : wydruk z KW k. 5-8, 65 -68, wyciąg z ksiąg bankowych k. 10, umowa kredytowa k. 11-12, postanowienie o stwierdzenie nabycia spadku k. 13, wezwanie k. 14, wezwanie k. 38, wypowiedzenie umowy k. 39, ugody k. 40 i 55, (...) k. 41-42, rozliczenie kredytu, harmonogram spłaty k. 52-54, akta i Co 3644/09 i I Co 361/20)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez powoda dokumenty prywatne, umowy oraz dokumenty urzędowe. Dowody nie były kwestionowane, są jasne i czytelne.

Sąd pominął dowód z zeznań pozwanego bowiem fakty, które miały zostać wykazane za pomocą tego dowodu były w zasadzie bezsporne, nie mogły zresztą zostać ustalone na podstawie dowodu z zeznań strony a wyłącznie w oparciu o dowody z dokumentów a te w całości zostały przedłożone i na ich podstawie został ustalony, nie budzący żadnych wątpliwości stan faktyczny.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na przedawnienie roszczenia.

Na wstępie sąd zaznacza, iż powód udowodnił istnienie zobowiązania pozwanego i jego wysokość, z szeregu dokumentów jasno wynika, że pozwany zaciągnął zobowiązanie wraz z żoną, której jest jedynym spadkobiercą. Pozwany nie przedłożył dowodu na spłatę zadłużenia, z kolei powód przedłożył czytelny wykaz dokonanych wpłat i dowody na wysokość zobowiązania.

Pierwszy termin przedawnienia roszczenia z umowy kredytowej rozpoczął swój bieg z chwilą wypowiedzenia umowy czyli 21 maja 2009r. (30 dni od doręczenia pisma zawierającego wypowiedzenia umowy k. 39). W kolejnych latach termin przedawnienia był wielokrotnie przerywany. 7 grudnia 2009r. bank wniósł o nadanie klauzuli wykonalności (...), następnie wszczął postępowanie egzekucyjne, które zakończyło się 31.12.2012r. Następnie strony zawierały ugody

i tak przerwa w biegu przedawnienia nastąpiła w dniu 30.01.2012r. (pierwsza ugoda) i w dniu 16.04.2014r. (druga ugoda). Równocześnie toczyło się drugie postępowanie egzekucyjne, które zakończyło się w dniu 30 kwietnia 2015r.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 i 2 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju ..., przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczeń; przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje.

Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, iż wszystkie powyższe działania wierzyciela i czynności w postaci zawarcia ugód powodowały przerwę biegu terminu przedawnienia, a po każdym przerwaniu przedawnienia, termin ten biegł na nowo.

Kolejna czynność jaką podjął powód czyli wpis hipoteki przymusowej na udziale stanowiącym własność pozwanego miała miejsce w dniu 22 listopada 2019r., w tym dniu został złożony wniosek o wpis hipoteki przymusowej w kwocie 47.361 zł. na podstawie tytułu wykonawczego i hipoteka powyższa została wpisana w KW (...).

Obecnie powód wystąpił z roszczeniem o zapłatę przeciwko dłużnikowi z ograniczeniem jego odpowiedzialności to udziału w nieruchomości obciążonej hipoteką przymusową zamierzając wszcząć postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu zgodnie z treścią art. 75 ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Prawdą jest, iż w myśl art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnień wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej,

z tym, że przepisu tego nie stosuje się do roszczeń o świadczenie uboczne.

Oznacza to, iż mimo przedawnienia wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wierzyciel może ją egzekwować z tym zastrzeżeniem, iż egzekucja może być skierowana tylko do przedmiotu obciążonego hipoteką.

Tak też został sformułowany pozew.

W ocenie sądu należy jednak mieć na uwadze, iż przepis ten nie może dotyczyć sytuacji gdy wpis hipoteki przymusowej nastąpił już wtedy gdy roszczenie było przedawnione.

Kolejny już bieg terminu przedawnienia roszczenia powoda rozpoczął bieg po umorzeniu drugiego postępowania egzekucyjnego, co miało miejsce 30 kwietnia 2015r. Zwrócić uwagę tylko należy, że na powyższe nie miało wpływu, iż wcześniej strony zawarły ugodę w dniu 16 kwietnia 2014r. Z jej treści wynikało, iż wierzyciel sam określił termin wymagalności roszczenia, bowiem cała należność była natychmiast wymagalna w przypadku zwłoki w zapłacie którejkolwiek z rat długu a konkretnie po upływie terminu zapłaty pierwszej raty czyli 1 czerwca 2014r., po tej dacie pozwany nie dokonał żadnej wpłaty z tytułu zadłużenia. Wierzyciel zresztą w myśl postanowień ugody nie dokonywał jej wypowiedzenia, nie może być zatem mowy o innym terminie wymagalności niż ten wynikający z braku spłaty pierwszej raty z uwzględnieniem, że toczyło się jeszcze postępowanie egzekucyjne umorzone, jak wskazano wyżej 30 kwietnia 2015r.

Ustawą z dnia 13 kwietnia 2018r. (2018.1104) o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw zostały wprowadzone zmiany przepisów dotyczących przedawnienia roszczeń.

Zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można się domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Art. 118 k.c. stanowi, iż jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba, że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwany to konsument, a roszczenie powoda wynika z prowadzonej przez wierzyciela, działalności gospodarczej.

W tym wypadku zatem termin przedawnienia wynosi trzy lata i zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem przepisu art. 118 k.c. roszczenie ulega przedawnieniu z ostatnim dniem roku kalendarzowego, w którym upłynął okres trzech lat od daty jego wymagalności.

Zatem skoro termin przedawnienia roszczenia rozpoczął bieg w dniu 1 maja 2015r. (dzień po umorzeniu postępowanie egzekucyjnego), to roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 31 grudnia 2018r. co oznacza, iż było przedawnione w chwili wpisu hipoteki przymusowej w księdze wieczystej – 22 listopada 2019r.

Roszczenie wynikające z umowy kredytu gotówkowego z dnia 22 lipca 2008r. jest przedawnione, a wpis hipoteki przymusowej, który nastąpił po tym fakcie nie może niweczyć tego skutku braku inicjatywy powoda w dochodzeniu swojej wierzytelności i stanowić podstawy do egzekucji z nieruchomości obciążonej hipoteką na podstawie art. 77 ustawy o k. w. i h.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na podstawie cytowanych przepisów.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Sędzia

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. K.. 14 dni.

10 maja 2021r.

Sędzia